

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De incarnatione Christi, Sermo CXLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

tis ignorat ille, qui huius Virginis mentē non stupet,
 animum non miratur, pauet cœlum, tremunt angeli,
 creatura non sustinet, natura non sufficit, & vna puel-
 la sic Deum in sui pectoris capit, recipit, oblectat ho-
 spitio, vt pacem terris, cœlis gloriam, salutem perdi-
 tis, vitam mortuis, terrenis cum cœlestibus paren-
 telam, ipsius Dei cum carne commercium, pro ipsa
 domus exigat pensione, pro ipsius vteri mercede con-
 quirat, & impleat illud Prophetæ: Ecce hæreditas Do-
 mini, filij merces fructus ventris. Sed iam se conclu-
 dat sermo, vt de partu Virginis, donante Deo, & in-
 diligente tempore, gratius proloquamur.

Psal. 126

De incarnatione Christi, Sermo C XL I.

Quantum secretum cubiculi sit regalis, quali
 reuerentia, quo tremore locus habeatur, vbi
 ipsa Principis requiescit potestas, quam nulli extra-
 neo, immundo nemini, nulli infideli pateat illuc, &
 permittatur accessus, quam munda, quam casta, quam
 fidelia, ibidem præstolentur obsequia, imperialis au-
 læ manifestis docetur insignibus. Quis ad ipsas pa-
 latij fores vilis, quis propinquat indignus? Certè ad
 thalamum sponsi nisi satis proximus, nisi satis inti-
 mus, nisi bonæ conscientie, nisi laudabilis famæ, ni-
 si probabilis vitæ nullus admittitur. Intra thalamum
 vero ipsum virginem Deus capit solâ: suscipitur sola
 virginitas illibata. Vnde, ô homo, his admonitus ex-
 emplis, æstima quis sis, quantus sis, qualis sis, & tunc
 demum cogita, vtrum possis Dominicæ natiuitatis
 penetrare secretum, vtrum merearis ad illius pecto-
 ris cubiculum peruenire: vbi tota superni Regis, tota
 diuinitatis requiescit maiestas, vtrum debeas huma-
 nis oculis, corporeis sensibus, conceptum virginis
 temerarius discussor attendere: vtrum possis ipsas
 Dei

Dei manus operantes sanctum sibi corporis templum
 intra aluum genitricis audax, & curiosus arbiter in-
 trueri: conspectibus tuis absconditum saculis nudare
 mysterium, reuelare tibi ipsis Angelis inuisibile sa-
 cramentum: & ita caelesti fabricae praesidere, vt depre-
 hendas liquido tu quomodo Deus penetrabile clausae
 carnis intrauerit: quemadmodum sacri corporis in
 illo venerabili vtero praeter Virginis conscientiam
 lineamenta pinxerit: quomodo praeter concipientis
 sensum mansura saeculis ossa solidauerit: qualiter praer-
 ter hominis ordinem, hominis veram produxerit
 formam: quemadmodum praeter carnis sollicitudi-
 nem totam carnis assumpserit veritatem: qua ratio-
 ne praeter naturam nostrae carnis integram suscepe-
 rit qualitatem: & si ad haec tibi liber non perpatue-
 rit accessus, iam Deus ex carne nunc assumere non
 potuit, quod in principio assumpsit ex limo: Imo quia
 totum Deo est possibile, & tibi ne ad minima quidem
 operum Dei possibile est peruenire, conceptum Vir-
 ginis noli discutere, sed crede: Deum voluisse nasci
 pie senti, quia facis iniuriam si requiris, magnum do-
 minicae natiuitatis sacramentum fide percipe, quia
 ne minima quidem operum Dei assequi poteris si-
 ne fide, dicente scriptura: Omnia opera eius in fide. *Psal. 32.*
 Sed tu hic totum vis de ratione constare, vbi totum
 consistit ex fide: quod tamen non sine ratione subsi-
 stit, sed ratione Dei, non tua homo. Quid tam ratio-
 nabile, nisi vt Deus quicquid voluerit, possit? Qui
 quod vult non potest, Deus non est. Quae ergo man-
 dat Deus, exequitur Angelus, implet Spiritus, efficit
 virtus, Virgo credit, natura suscipit, caeli narrant, an-
 nunciat firmamentum, ostendunt stellae, magi praedi-
 cant, pastores adorant, pecora cognoscunt, attestante
 Prophe a: Cognouit bos possessorem suum, & asinus *Isa. 1.*
 praesepe

præsepe domini sui. Tu homo, si non mox cum Angelis, agnosce vel tardissime cum iumentis: ne dum moraris, ipsis iumentis, quibus ante comparatus fueras, postponaris. Ecce iumenta adulantur caudis, blandiuntur auribus, linguis lambunt, & motu quo possunt authorem suum fatentur contra naturam in tuam venisse naturam: & tu cum Iudæis discutis, carpis, qui excluderunt à diuersoriis suis dominum suum, quem iumenta suis in præsepibus susceperunt. Vnde si tandem vel Angelis es pium præstaturus auditum, quæ ab Angelo dicenda sunt, si non feliciter vel dignanter admitte: quod nos hodie differre, & sequenti referre sermone sancti fratres, satis vobis necessarius sermo compellit.

De annunciatione diuæ Mariæ Virginis, Sermo CXLII.

A Udistis hodie fratres charissimi, Angelum cum muliere de hominis reparatione tractantem. Audistis agi, vt homo cursibus eisdem, quibus dilapsus fuerat ad mortem, rediret ad vitam. Agit, agit cum Maria, angelus de salute, quia cum Eua Angelus egerat de ruina. Audistis Angelum de carnis nostræ limo templum diuinæ maiestatis arte ineffabili construentem. Audistis in terris Deum, in cœlis hominem sacramento incomprehensibili collocari. Audistis inaudita ratione in vno corpore, Deum, hominemque misceri. Audistis fragilem nostræ carnis naturam ad portandam totam deitatis gloriam Angelica exhortatione roborari. Denique ne tanto ponderi cœlestis fabricæ in Maria subtilis nostri corporis arena succumberet, & in Virgine totius generis humani portatura fructum virga tenuis frangeretur, fugatura metum vox Angeli, mox præcessit, dicēs: *Ne timeas Maria.* Ante causam dignitatis virginis

Luc. 1.